

Under Forhandlingerne om de herhenhørende Bestemmelser er der af nogle af Udvalgets Medlemmer blevet fremsat Ønske om Tilføjelse af en Bestemmelse om, at Barber- og Frisørstuer, fra hvilke der i Henhold til Adkomst paa Handel tillige drives Handelsvirksomhed, skal holdes lukkede for denne Del af Virksomheden i de for handlende fastsatte almindelige Lukketider. En Bestemmelse herom maa dog findes ufor nøden, idet man maa anse det for utvivlsomt, at Bestemmelserne i Lovudkastets § 1 maa finde Anvendelse paa den paagældende Handelsvirksomhed.

Til § 7.

(Lukkelovens § 5).

Der har været Enighed om, at det vilde være ønskeligt at begrænse de i Paragraffen indeholdte Undtagelsesbestemmelser mest muligt, og man har derfor — om end for enkelte Medlemmers Vedkommende ikke helt uden Betænkelighed — foreslaaet, at Undtagelsesbestemmelserne med Hensyn til den sidste Torsdag før Pinse, den første Søndag i Maj og November og den første Søndag i disse Maaneder bortfalder, og at Bestemmelsen om de to sidste Søndage før Jul begrænses til den sidste Søndag før Jul. Naar det samtidig foreslaas at tilføje den sidste Lørdag før Pinse, ligger der ikke heri nogen Udvidelse i Forhold til den gældende Lov, idet det følger af Lovens § 1, at der paa denne Dag kan holdes aabent til Kl. 9 Aften. Dette er jo imidlertid foreslaaet ændret i Lovudkastets § 1, og man har derfor, naar man foreslaar Bestemmelsen om den sidste Fredag før Pinse opretholdt, fundet det nødvendigt at foretage den ommeldte Tilføjelse.

Til § 8.

(Lukkelovens § 6).

Der har indenfor Udvalget været delte Meninger om, hvornaar den almindelige Forretningstid burde ophøre paa Juleaftensdag, men det er lykkedes at tilvejebringe Enighed om at foreslaa Kl. 2 Eftermiddag.

Til § 9.

(Lukkelovens § 7).

Spørgsmaalet om, hvorvidt Bestemmelsen i Lovens § 7, 1ste Stykke, finder Anvendelse paa Barber- og Frisørstuer, har i Praksis givet Anledning til nogen Tvivl. Det er Udvalget bekendt, at Ministeriet for Handel og Industri i Overensstemmelse med en af Indenrigsministeriet fastslaaet Praksis har udtalt, at Bestemmelsen ikke kan anses for at være til Hinder for, at de Kunder i en Barbersalon, som før Lukketid har faaet Adgang til og forbliver i Lokalet, ekspederes færdig, selv om det nævnte Tidsrum derved overskrides. Denne Opfattelse, der formentlig skyldes Hensynet til, at den fastsatte Frist er for kort for disse Virksomheder, har dog den uheldige Konsekvens, at der overhovedet ikke for disse er fastsat nogen Frist, inden hvilken de i Lokalet ved Lukketiden tilstedeværende Kunder skal være ekspederede, og dette har, efter hvad der er anført overfor Udvalget, givet Anledning til Misbrug, jfr. Bilag 3—4. Imidlertid har Vestre Landsret i en den 16. Januar 1930 afsagt Dom udtalt sig for en anden Opfattelse af Bestemmelsen. Det hedder vel i Dommen: »Efter Ordlyden af og Hensigten med Bestemmelsen maa det nu vel antages, at Kunder, som har indfundet sig i Barber- og Frisørstuer inden Lukketid, og hvis Behandling er paabegyndt inden Udløbet af det i Paragraffen nævnte Kvarter efter Lukketiden, og fortsat uden Afbrydelse, lovligt maa kunne færdigbehandles, selv om nævnte Frist i nogen Grad overskrides«, hvilket i det væsentlige stemmer med Ministeriets Opfattelse, men derefter fortsætter Dommen: »men det findes dog herved at maatte være forudsat,